

SPIŠSKÝCH 333 EXTREM

Na tento „závod“ mě upozornila Bohunka, že už se tři roky chystá ho jet, ale nemůže najít nikoho k sobě. Takže proč to nezkusit? Trasa 333km s převýšením 8500m, vypadá moc pěkně ;-)

Bohužel se nám to zkomplikuje, Bohunka nenajde za sebe záskok do práce a tak mi nezbývá než se přihlásit sama ;-)
Ale tak proč ne, vždyť mi cyklisti jsme taková jedna velká rodina a jede i Rado a Miško.

Nakonec zařídím ubytko i pro část rodiny, kterou vezmu s sebou na výlet, domluvím se s klukama, že je vyzvednu, aby se nemuseli třepat vlakem a 20. července po obědě vyrážím na cestu dlouhou cca 300km do Spišské Nové Vsi.

Po dlouhé cestě, část dálnice byla zavřená, takže ze tříhodinové cesty s klukama (kdy mě Rado neustále „strašil“ trasou, medvědy a nevím čím ještě) je rázem cesta na hodin sedm :-D Konečně jsme dorazili do SNV. Odbyli jsme si registraci a hurá do hajan. Musím ještě něco na ten zítřek naspát ne ☺

Ráno 21.7. vstanu vcelku brzy, něco rychle posnídám, dám kafčo a hurá na start. Na parkovišti při ladění posledních drobností potkávám kamaráda ze 72 hodinovky Aleše a hned jsem klidnější, i když Aleš jede krátkou trasu (222km).

Dlouho trasu jedu z žen jen já a ještě jedna místní dívka, takže mým cílem je hlavně dojet ☺

A je 8:00 a startujeme. Po asi 15km jsme dojeli k pověstnému „tunelu“ do kterého se nejdřív musíme spustit, voda je opravdu studená a pěkně ozíbe, ale kousek dál, se dá po kraji pomalu jet, tak nasedám a jedu (šlapat bosky s SPD je opravdu lahůdka). Na konci tunelu je ...světlo... a taky nám musí pořadatelé pomoci s vyzvednutím kola nás samotných ven z „koryta“. Jak jsem malá, nedosáhnu nohou dobře do stupínku a musím se zapřít kolenem, bohužel to nevydrželo a tak moje jediné zranění za celý závod je odtud. Namažu řetěz, i když „hodná žena“ se sice snažila ho namazat, bohužel nastříkala mi jen brzdový kotouč a já na ni vzpomínám notný kus cesty, dokud zamaštěný kotouč neobrzdím.

Kolem oběda sním tuňáka a v další vesnici zastavím u hospody, kde už stojí i další spolubojovníci a dočepuju si vodu. Chvilku spočinu a jede se dál. Sem tam se k někomu připadám, sem tam jedu sama. Pod prvním „hnusným kopcem“ prý nejhorší kopec z celé trasy, musím uznat, byl opravdu výživný a myslela jsem, že nikdy neskončí. Nechám za sebou svoji „soupeřku“, která se občerstvuje. Při výměně baterií v Garminu mě Ivona dojíždí a už jedeme spolu... Zastavíme v Závadke, kde si dáme káfičko a ostatní pivo. A dál už pokračujeme společně s Ivoninými kamarády Lubošem, Ivem a Broňkem. Musím říct, že jsem byla moc ráda, že jsem se s nimi dala dohromady, nejenom, že trasu znají, ale jet v noci samotné se mi moc nechtělo a tohle byla super parta ☺

Ve 21:11 dojíždím na Poráč, který je v polovině trasy a dostaneme tu teplé jídlo (těstoviny). Odpočineme si tu o něco dýl a asi za hodinu pokračujeme dál, i když už bez Broňka, který kvůli silným křečím odstupuje.

Před odjezdem do další části, poprosím ještě Luboše, který má dobré světlo, jestli by mohl sem tam přisvítit hlavně ve sjezdech a vyrážíme. Jízda přes noc už je o něco pomalejší, když mineme odbočku, kde se trasy 222km a 333km rozdělují, dojíždí nás po nějaké době Tomáš a už s námi také zůstává a pokračujeme dál opět v pěti. Okolo půl páté svítá a nás vítá nový krásný den a zbývá nám cca 108km do cíle. A chudší o jednoho člena, když odstoupil Ivan. Ivona je většinou vepředu, já s Lubošem náš hlouček uzavíráme a společně se hecujeme. Sjezdy střídají kopce a kopečky a únava se postupně stupňuje, ale do cíle už je přece jen „kousek“.

Asi 65km před cílem ještě zastavíme u Luboše doma, trasa vede přes jejich vesnici, kde jeho úžasná manželka nachystala hody jak pro krále. Najíme se, převlečeme, odpočineme a hurá do cíle ☺ Je něco po desáté, když vyrazíme od Luboše, v půl třetí konečně protínáme cíl. Nakonec mi Garmin ukázal najetých cca 319km s nastoupanými asi 8600m s časem 30hodin a 30minut. Byl to nádherným závod, v ještě krásnějším prostředí a mě jen mrzí, že jsem neměla více prostoru fotit, protože příroda je tady opravdu luxusní. Takže doufám, že se sem příští rok zase podívám ☺

Ještě velký dík mým průvodcům a spolubojovníkům Lubošovi, Tomovi, Ivoně, Kristiánovi, Ivanovi, Boňkovi a dalším. A pochvala pořadatelům za super zážitek ☺

